

SZABÓ Gergely

oldallépcső

idézett idő, idegesítő idomok, beidomult idegenek.
először megkeresés, azelőtt vihar, utána tévedés
vagy iránytű, most zöld smaragdemlék.
legalább a tócsát magyarázd el. jó
lenne száztíz évesen rólunk egy fotó, de elég
a napkollek-tor, maraton egy párhuzamos
megrekedtségben, gallér, csipogó tettek,
hajviselet helyett tétlenségben kaland. a meccs
véges, a hús romlott, a sudoku hibás, a szám kevés,
a vágány gázos, a lét megfontolt és a napszemüveg
hátrafelé. a háj aranyos, a szülés kemény, a megpillantás
véres, a távlat sistereg, a színház szőkített, a szakasz
csúszik, ha kijövök elesek, ha maradok elesek, ha elesek
elalszok, ha neszeket hozok reped az aszfalt. a kukából
enni lehet. a becsapás kozmikus, aki vágány vázlatos,
a bőrkabát féltékeny, a szépség teher, a teher vonat, idézett
idő, időzött idegenek, idegesítő idomok, idomtalan idők.
neonzöld tájakon hősködünk. gurulnak, és elvesznek
a ceruzáink. grafitpor száll megvakult tereinkre. a nem
megyek elkapkodott, a kitűrt ingek gyűröttek,
a betűrteknek mindegy, az állkapocs összevarrva,
és a szembekerülésünk fölkarcol. a sóderen sodródsz ki.

megszereltem a biciklid.

Pacák, sarkok

Fiktív felület a teljesség, radiátorba gyűrt függöny. Állat a bőr alatt, akit sose akartam. Megnyugtató hiba, nagyjából pár négyzetcentiméternyi optikai öröm. Véres ínyére valóság. F5 és ezek is állatok. Könnyedén kódol nemet a hiányzó fejezetre, feloldja a tiltást. Fénymásolatai beszkenelve lógnak, az újraszintetizálását hordozó adat is betegség. Archivumában keringünk. Pacák terjednek szét az erekben, a tárhelyeken és a szív sarkaiban. Néhány elektromos lökést még megtapasztalunk, miközben általános spekulálás fertőzi meg az elhatalmasodó mutációt. Megbecsülhetetlen alvó állapot. Perspektívánk szimulációja vezet el az újraindításhoz. Trapéz és korrekció. A billentyűzettel a szemünket is lezárjuk.

Megdermedt

Az álomhamisító jött, nyújtott, örvendett és véletlenül nem törölte lábat. Aztán ment, kést fent, bliccelt és elcsúszott, mert nem mindenhol takarítják az utakat. Szilánkjaink, szanaszét a hidegben gyöngyöztek és visszafagytak a latyakba. Majd kiolvadnak, hisz ~~nem~~ jégsapkába záródtak.

Kilincsnyelv

Százfelé hajlanak napjaink.
Bízunk abban, hogy:
visszadobják a labdánk,
a zebrán nem ütnek el,
azt sem ütik el, aki visszadobja.
Csak legyen valaki az ajtó mögött,
megszokjuk ezért kereszteződéseket.
Gyere, légy a bukfencem,
hogy átnézhessünk magunkon.
Hozd a könnyű ízű kulcsot
a narancsszínű utcasarkon túl,
vagy inkább innen fekvő képlethez.
Egy pont a számok mellett.
Ott szoktunk találkozni.
Ott szoktunk bízni.
Két fém rész, most egymásnak
esik.
Bukfencezik a kilincsnyelv.